

๑๕๐๓

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๑๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๐๐

พระราชบัญญัติ
เรือนจำทหาร (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๐๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๐

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย
เรือนจำทหาร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๑๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๐๐

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
เรือนจำทหาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราช
บัญญัติเรือนจำทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ให้นำบทบัญญัติในภาค ๗ แห่งประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยอภัยโทษ เปลี่ยนโทษ
หนักเป็นเบาและลดโทษ มาใช้บังคับแก่กรณีผู้ต้องคำพิพากษา
ของศาลทหาร สิทธิและหน้าที่ใดที่กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย ผู้บัญชาการเรือนจำ และพัสดินั้น ใน
พระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นสิทธิและหน้าที่ของรัฐมนตรี ผู้บง-
คับบัญชาเรือนจำและเจ้าพนักงานเรือนจำของทหาร แล้วแต่
กรณี”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พจน์ สารสิน

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๑๔ ตอนที่ ๑๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๐๐

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ การขอพระราชทานอภัยโทษของผู้ต้องคำพิพากษาของศาลทหารในยามปกติให้ประหารชีวิตนั้น มาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติเรือนจำทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕ บัญญัติให้ขอพระราชทานอภัยโทษภายในเวลา เจ็ดสิบสองชั่วโมงเท่านั้น เป็นเวลากระชั้นชิดเกินไป ซึ่งผู้ต้องคำพิพากษาไม่มีเวลาจะทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาได้ทัน จึงสมควรที่จะได้แก้ไข โดยถือหลักเช่นเดียวกับ มาตรา ๒๖๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา คือให้ประหารชีวิต เมื่อพ้นหกสิบวันแล้ว ทั้งนี้ เพื่อความเสมอภาค.